Nr. 142. Środa, 19. grudnia 1928. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

Wolne miejsce na ogłoszenie

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok X. Rynek Budowlany: Rok I.

Zakupujemy stale 1306

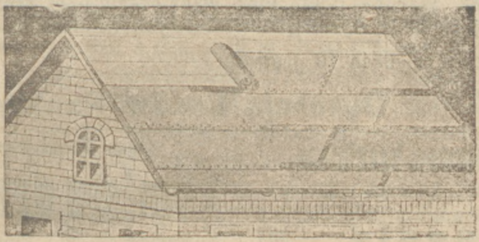
każdą ilość **drzewa kopalnianego** oraz **całe drzewostany.**

Zjednoczone Tow. Przemysłu Drzewnego

Wschód S.A., Katowice

biuro zakupu:

Bydgoszcz, ul. Krakowska 4, tel. 1762

Specjalna papa asfaltowa „KORIOLIT"

do krycia dachów

wolna od smoły i bezwonna, nie wymaga smołowania tak po ukończeniu pokrycia, ani konserwacji i naprawy przez długie lata. „KORIOLIT" jest odpornym na ogień przenośny i nadaje się do krycia budynków wszelkiego rodzaju także starogontowych — „KORIOLIT" wypada taniej od podwójnego krycia zwykłą papą dachową, dając ponadto pokrycie trwalsze i ładniejsze, gdyż ma kolor blachy ocink „KORIOLIT" dostarcza wyłączny reprezentant

„MATERJAŁ BUDOWLANY" T. A., Poznań, Sew. Mielżyńskiego 23

Telefon 2976 i 3874. [1246

Oddział w Bydgoszczy ul. Florjana 8, tel. 2018

„ w Toruniu ul. Żeglarska 27, telefon 643

Biuro Sprz. **w Grudziądzu, ul. Ogrodowa 23, tel. 950**

P. in. „Koriolit" nabyła Dyrekcja Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu w ilości przeszło 15 tysięcy mkw.

Lisy

kuny, tchórze, wydry wewiórki, zające

włósie i wszelkie skóry surowe kupuję.

Płacę najwyższe ceny dziennie!

Proszę się przekonać!

Hurtownia skór surowych

A. RACHWALSKI - POZNAŃ

Grochowe Łąki 5 II, podworze. 1562 Telefon 55-37.

Nadleśnictwo Baszków

powiat Krotoszyn,

sprzeda w drodze ustnego przetargu w piątek dnia 4 stycznia 1929 r. o godz. 2 popołn. w lokalu p. Jasińskiego w Kobylinie (Rynek) następujące ilości sosnowego budulcu:

Nr. losu	Leśnictwo	Oddział	Sztuk	KLASA I	KLASA II	KLASA III	KLASA IV	Uwagi
				m3	m3	m3	m3	
1	Zaborowo	2	381	—	22.89	117.19	41.94	stacja kolej.
2	„	18	212	1.27	42.40	97.68	8.56	Jutrosin
3	Szymonki	29	847	0.46	11.88	177.88	125 92	„
4	Lila	93	356	—	4.76	104.97	40 48	stacja kolej.
5	„	94	—	—	—	ca 400	—	Kobylin
6	Helenopol	4	667	—	1.11	145.88	110.41	st. kol. Zduny
7	„	12	481	—	4.82	101.34	61.54	lub Krotoszyn

Sprzedaż nastąpi w losach całozrębnych. Drzewo można każdego czasu obejrzyć za poprzednim zgłoszeniu u miejscowych urzędników. Numerowniki wystawionego na sprzedaż drzewa wystawionego na sprzedaż drzewa wyłożone są na leśniczówkach i w biurze leśnym w Baszkowie. Oferenci są zobowiązani do uznania warunków sprzedaży i płatności, które się ogłosi przed licytacją wzgl. wysyła się na życzenie.

1582 **Nadleśniczy.**

Dębiny, jesiony, buki, brzozy

również inne twarde drzewa tarte,

sosninę budulcową i stolarską

w suchym stanie i dobrej jakości

poleca i kupuje

K. Suligowski - Bydgoszcz

1322 Chodkiewicza 34 Telefon 1264

Kupuję

topole okrągłe

w mniejszych i większych part. jach. Zgłoszenia do Administr. Rynku Drzewnego pod **938.**

ALFONS SPITZER 950

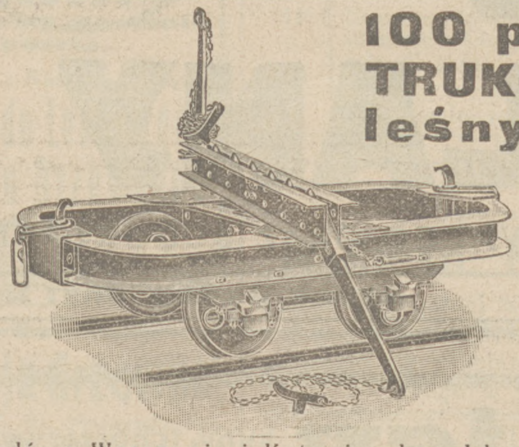
Hurt. i eksport drzewa

Poznań Stary Rynek 37.

Telefon 1782

---

100 par TRUKÓW leśnych

ze składów w Warszawie i Katowicach, w dobrym stanie, dla transportu dłużyc, ze skrętami, kłonicami i łańcuchami, tor 600 mm, ewentualnie jako podwozia żelazne bez skrętów, nadające się do wszelkich celów

sprzedamy na korzystnych warunkach.

POLSKIE TOWARZYSTWO DLA SPRZEDAŻY WYROBÓW FIRMY ORENSTEIN & KOPPEL

Sp. z o. o.

Warszawa, Marszałkowska 153

Katowice, Mickiewicza 8

Przedstawicielstwo w Poznaniu

1506 **ST. BULIŃSKI**, ulica Pocztowa 16

Sprzedaję i kupuję

materjał budowlany, stolarski i kołodziejski

w stanie tartym i okrągłym

T. HOFFMANN - GNIEZNO

HANDEL DRZEWEM 1401

JÓZEF SCHENK **Handel drzewa** Poznań. Wiel. Garbary 31

poleca i kupuje:

wszelkie gatunki materjałów stolarskich, budowlanych, kantówkę, belki, towary kołodziejskie.

z swoich składnic:

w Poznaniu ul. Wielkie Garbary i Estkowskiego. 470

Uhlendorf & Renkawitz

Bydgoszcz — Słowackiego 1

Adres telegr.: UHLENDORF-Bydgoszcz

Tartaki parowe: Cierpice przy Toruniu
Osieczno, powiat Starogard

Zakłady heblarskie i szpuntownicze

Materjał tarty, kantówka, szalówka

1193 **Specjalność: podkłady kolejowe i sleepry**

Sprzedaż drzew na pniu

w Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży.

Dnia 3 stycznia 1929 roku o godzinie 10 w lokalu Dyrekcji w Białowieży odbędzie się **licytacja** w drodze przetargu ustnego i za pomocą ofert pisemnych na sprzedaż niżej podanych jednostek:

I. 5602 sztuk wynumerowanych drzew różnych gatunków na powierzchni 109 ha w Nadleśnictwie Pińskiem z przewagą olszy i dębu o masie około 9025 m3, w tem: około 4415 m3 użytku i około 4610 m3 opału. Dojazd do Nadleśnictwa — st. Pińsk. Cena wywoławcza zł 242 100,—.

II. Około 5700 m3 drzewa dębowego oraz około 200 m3 drzew innych gatunków, w tem: około 2400 m3 użytku i około 3500 m3 opału, w Nadleśnictwie Drohiczyńskiem. Obręb Dezdzieski oddział Nr. 107 na powierzchni 20,72 ha. Eksploatacja zrębem czystym. Odległość oddziału od st. Dnitowo — 3 km. Dojazd do Nadleśnictwa — stacja Janów. Cena wywoławcza zł 174.195,—.

III. Około 2150 m3 drzewa różnych gatunków (olsza, dąb grab i inne), w tem: około 425 m3 użytku i około 1725 m3 opału w Nadleśnictwie Lubieszowskiem, Obręb Żeleźnicki, na powierzchni 13,98 ha. Eksploatacja zrębem czystym. Dojazd do Nadleśnictwa wąskotorówką od st. Janów do st. wąskotorowej Pniewno. Cena wywoławcza zł 18.212,—.

Termin eksploatacji — do dnia **1 kwietnia 1930 r** Termin opłacenia należności; 25% — do 1. II. 1929 r., reszta do 1. X. 1929 r. Wywóz drewna z lasu może być zezwolony przed opłaceniem całkowitej należności pod warunkiem złożenia przez nabywcę gwarancji banku zaakceptowanej przez Ministerstwo Skarbu, względnie ewikcji hipotecznej. Wadjum — 5% od ceny wywoławczej. Warunki licytacyjne, wzór oferty oraz projekt umowy są do przejrzenia w Dyrekcji i właściwych Nadleśnictwach.

Białowieża, dnia 10 grudnia 1928 r. 1583

Dyrekcja Lasów Państwowych.

Iglaste drewno kopalniane

według naszych rozmiarów pocznięte franko niem-pols. granica

kupuje 964

Holzhandlung Klapheck, G. m. b. H.

Oberhausen Rhld.

Leo Goldstein 1567

komisja drzewna,

Katowice G.-Śl., Marszałka Piłsudskiego 28, Telefon nr. 206

poleca się do zakupu i sprzedaży drewna kopalnianeo, drewna okrągł., podkładów, miękkiego i twardego materjału tartego wszelkiego gatunku.

Materjał stolarski,

budowlany,

kupuję i sprzedaje

Ignacy Konieczny

Poznań Tama Garb. 4/5.

Skład drzewa. 858

MEBLE 1563

komplety i pojedyncze

sypialnie mahoniowe, dęb. fornierowane, pokoje jadalne, kuch. urządzenia

poleca na dogodnych warunkach

Magazyn mebli

z własną stolarnią

Marcin Żytkowiak

POZNAŃ, Chwaliszewo 5.

Uczciwy fachow. drzewny

30 lat pomorzanin kawaler **poszukuje posady** od zaraz lub później. W potrzebie może złożyć 6.000 zł kaucji. Miejscowość obojętna. Łaskawe zgłoszenia proszę skierować do Adm. Rynku Drzewn. pod nr. **1571.**

Nr. 142. Środa, 19. grudnia 1928. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok X. Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki. Rynek Budowlany: Rok I.

PRZEDPŁATA na styczeń 1929 roku wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 6,00 złote. Na pocztach 6,45 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 7,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 8,00 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 50 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 60 groszy. Zagranicą 70 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO I BUDOWLANEGO“: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

OGŁOSZENIA: Za tekstem: 2[illegible] gr. od miejsca milimetr (strona czterołamowa). W tekście zaś lub przed tekstem: 56 gr. od miejsca milimetr. (strona dwułamowa). OGŁOSZENIA: Z tabelkami o 30 procent więcej. Przy większych i kilkakrotnych ogłosz. stosowny jest rabat. Dla poszukuj. posad przy jednorazowem ogłoszeniu 30 proc., przy dwurazowem 40 proc. i przy trzyrazowem 50 proc., rabatu. — Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia — zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia. —

Niemiecka polityka drzewna.

Po wojnie światowej stosunki w handlu drzewnym między Rzeszą, a najbliższymi jej sąsiadami — Polskę, Austrją i Czechosłowacją, charakteryzuję się ustawicznem dążeniem ze strony Niemiec ściągnięcia dla swych potrzeb jaknajwiększej ilości drewna w stanie okrągłym z uwagi nietylko na podstawowe interesy niemieckiego przemysłu drzewnego, lecz również ze względu na ogólne ekonomiczne położenie tego kraju.

Chodzi o to, że w większej mierze potęguje się odpływ zagranicę kapitału niemieckiego wzamian za importowane materjały drzewne nawpółobrobione, niż za sprowadzany surowiec, który jest tańszy.

Niemcom kapitał jest potrzebny tak dla wykonania planu Dawes'a jak i dla celów rozbudowy swego przemysłu, którego poszczególne dziedziny przeżywają okres kryzysu, który jednak nie dotknął przemysłu drzewnego.

Co prawda na rynku drzewnym zachodniego sąsiada raz po raz ukazują się złowróżbne znamiona, lecz trudno dziś przesądzać, czy są to objawy recesji, niby nabranie tchu, czy też przekształcą się one w głębszą depresję.

Taki czy inny rozwój stosunków w Niemczech, nie może przecież wpłynąć na zasadniczy kierunek naszej zagranicznej polityki w handlu drzewnym. Liczyć się nam jednak należy z ewentualnością zmiany konjunktury niemieckiej, mogącej wywrzeć pewne skutki na naszym eksporcie drzewnym. Prohibicyjna tendencja ze strony Niemiec odnośnie przewozu półwyrobów i fabrykatów drzewnych produkcji polskiej, austrjackiej i czechosłowackiej, wywołuje zrozumiałe przeciwdziałanie w tych państwach. Produkcja przemysłowo-drzewna krajów środkowo europejskich, po zaspokojeniu potrzeb wewnętrzno-krajowych musi przecież mieć odpływ na rynki zagraniczne i to w pierwszym rzędzie na te rynki, które z tych krajów czerpią drewno surowe.

W tym względzie sfery drzewne omowianych państw wiąże wspólny interes i zdają one sobie sprawę z konieczności wzajemnego porozumienia się, wskutek zaś nieustępliwego stanowiska Niemiec, — w jednej myśli dążą do uzyskania u zainteresowanych rządów zakazu wywozu surowca, względnie podniesienia nań ceł wywozowych.

Nasze miarodajne czynniki po bezowocnych pertraktacjach o prowizorjum noszą się z zamiarem podniesienia cła na drewno okrągłe do 4 zł za 100 kg. Rzecz jasna, że za ten projekt zarządzenia, które lada dzień może wejść w życie, ponoszą odpowiedzialność przed niemieckim przemysłem drzewnym władze państwowe Rzeszy, dzięki ich bezprzykładnej polityce handlowej.

W niedługim czasie Niemcy mają rozpocząć rokowania handlowe z Austrją i z Czechosłowacją, skąd rynek niemiecki czerpie też poważne ilości drewna. Jeżeli więc polityka drzewna Niemiec wobec tych państw będzie płynęła bliźniaczo podobnem korytem, co w kierunku Polski, to jest rzeczą zrozumiałą, iż Niemcom grożą z trzech stron cła prohibicyjne na drewno okrągłe, co w rezultacie ogromnie pogorszy warunki bytu tamtejszego przemysłu drzewnego.

Nasz sąsiad zachodni, licząc się z możliwością bliższego porozumienia między Polską, Austrja i Czechosłowacją w sprawach handlu drzewnego z Niemcami, nie szczędzi starań, aby ta koncepcja spaliła się na panewce, natomiast forsuje myśl utworzenia jednego bloku dostawców drewna, jaki by tworzyła Czechosłow., Austrja, Węgry i Jugosławia. W ten sposób, wskutek dobrze przejrzystych posunieć polityki Niemiec, Polska miałaby być odosobniona i pozbawiona większego wpływu na środkowo-europejską politykę w handlu drzewnym.

Niemcy łudzą się myślą, że możliwości wytargowania odnośnych ustępstw są jeszcze dla nich możliwe, jeżeli chodzi o Austrję i Czechosłowację. Tymczasem rzecz się ma inaczej.

Największym odbiorcą drewna austrjackiego jest Rzesza, która sprowadza około 50 proc. łącznej ilości eksportowanego drewna z Austrji, pokrywając tem ogólne zapotrzebowanie drewna w wysokości 12 proc. (głównie z Tyrolu, Salcburgu i G. Austrji). Na podstawie niemiecko-austrjackiego traktatu handlowego, obowiązującego w 1914 r., niemieckie cło wynosiło za fstm. surowca drzewnego 0,72 mkn., za materjał tarty 4,32 mkn. Obecnie zaś cło na drewno okrągłe pozostało bez zmiany, natomiast na półfabrykaty podwyższono do 6 mkn. (!). Stosunek więc stawek celnych

z 1914 r. odpowiadał jak 1:6, teraz natomiast, jak 1:8 1/3. Oto jeszcze jeden luźny przykład dosadnie charakteryzujący niezdrowe stosunki w handlu drzewnym Austrji z Niemcami. W sierpniu, a więc przed rozpoczęciem sezonu wywozowego w dziale surowca, eksport tegoż na rynek niemiecki wynosił 47.130 t., podczas gdy materjałów tartych — zaledwie 23.655 t., czyli, że surowca wywieziono o 100 proc. więcej, są to liczby bardzo wymowne dla niemiecko-austrjackich stosunków w handlu drzewnym, i które bynajmniej nie wróżą możności uzyskania przez Niemców jakichś ulg w tym względzie.

Stosunki z Czechosłowacją tak samo daleko nie są idealne i z tej racji wydaje się, że pewne ustępstwa na rzecz Niemiec są poprostu wykluczone.

Sferom przemysłowo-drzewnym Czechosłowacji stale grozi niemiecka konkurencja przy zakupie drewna okrągłego, które jest niemal podstawą bytu saskiego przemysłu.

Dalej, jeżeli wglądniemy w Czechosłowacką statystykę eksportu drzewnego do Niemiec, to stwierdzimy poważne odchylenie od normalnego stosunku wywozowego surowca i materjałów tartych.

I tak, za okres 9 mies. roku bież. eksport półfabrykatów wynosił 204 tys. t., w tym samym zaś czasie wywóz drewna okrągłego określał się na 768 tys. t. (!) (razem z papierówką).

I tu liczby mówią same za siebie.

Z uwagi więc na niemiecką politykę drzewną, utrudniającą dowóz materjałów tartych, musi rozwinąć się obrona wspólnych interesów Polski, Austrji i Czechosłowacji.

Twarda, nieustępliwa polityka drzewna Rzeszy powinna się spotkać z energicznem i solidarnem przeciwdziałaniem ze strony wymienionych eksporterów, co tylko może dać pewność zwycięstwa postulatów sfer drzewnych tych państw.

Umowy budowlane.

(Dokończenie.)

§ 5.

Rozpoczęcie, dalsze wykonanie i ukończenie pracy.

Przedsiębiorca jest obowiązany rozpocząć dostawę materjałów natychmiast, natomiast roboty .... podjąć zaraz po zawezwaniu przez odnośnego kierownika budowy i najpóźniej .... kompletnie ukończyć. Wszystkie prace przewidziane w zatwierdzonym kosztorysie oraz wszystkie prace poboczne winne być w wyżej podanym terminie wykończone. Gdyby przedsiębiorca do tego terminu prac wymienionych nie wykonał to opóźnił się w znaczeniu prawnem z wykonaniem kontraktu. Druga strona kontraktująca nie jest obowiązana do udzielenia mu w tym względzie jakichkolwiek napomnień lub do przedsięwzięcia jakichkolwiek innych kroków prawnych. Przedsiębiorca rezygnuje wtedy wyraźnie z oświadczenia, przewidzianego § 326 kodeksu cywilnego Rzeszy niemieckiej. Taksamo zrzeka się on prawa do żądania przedłużania terminu wykonania pracy.

§ 6.

Kara konwencjonalna.

W razie przekroczenia terminu, wymienionego w § 5, płaci przedsiębiorca karę konwencjonalną w wysokości ....zł. za każdy dzień opóźnienia aż do ostatecznego wykończenia pracy. Karę konwencjonalną potrąca się przedsiębiorcy z jego rachunku ostatecznego.

§ 7.

Wypłata.

Wszelkie wypłaty, przypadające przedsiębiorcy uskutecznia .... Należytość swą może przedsiębiorca otrzymać także ratami, jeżeli stawi odpowiedni wniosek na piśmie z dołączeniem podkładek, z którychby wynikało, że świadczenia, za które żąda zapłaty, już przed stawieniem wniosku rzeczywiście zostały wykonane.

§ 8.

Odpowiedzialność.

Przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za dobre, bezbłędne i warunkom umowy odpowiadające wykonanie pracy przez ... lata, licząc od daty odbioru tejże. Gdyby w tym okresie czasu stwierdzono jakiekolwiek niedomagania w odebranej pracy to przedsiębiorca jest obowiązany do bezpłatnego ich usunięcia w terminie, wyznaczonym przez Miejski Urząd Budownictwa Naziemnego. W przeciwnym razie przysługuje Miejskiemu Urzędowi Budownictwa Naziemnego prawo usunięcia tych usterek przez kogo innego na koszt przedsiębiorcy. Przedsiębiorca jest również odpowiedzialnym za wszelkie uszkodzenia, powstałe w pracach i w materjałach przed ich odbiorem. Winien on zatem przedsięwziąć sam i to na własny koszt wszelkie środki zabezpieczające pracę i materjały od uszkodzeń i zepsucia.

§ 9.

Złożenie i zwrot kaucji.

Wysokość kaucji, jaką przedsiębiorca powinien złożyć, wynosi 5% ogólnej sumy, należącej się mu za rzeczywiście wykonane prace i dostawy. Przedsiębiorcy potrąca się kaucję tę (w sumie zaokrąglonej) z ostatecznego rachunku. Potrąconą kwotę wpłaca się na książeczkę oszczędności Banku Miasta Poznania a książeczkę przechowuje Główna Kasa Miejska. Kaucję wypłaca się po upływie okresu gwarancyjnego o ile nie użyto jej w międzyczasie do pokrycia kosztów usunięcia niedomagań, powstałych z winy przedsiębiorcy. W wyjątkowych razach może jednak Miejski Urząd Budownictwa Naziemnego przyznać przedsiębiorcy zwrot całkowitej kaucji zaraz po odbiorze całości zleconych świadczeń. Wniosek o zwrot kaucji powinien przedsiębiorca stawić pisemnie do Miejskiego Urzędu Budownictwa Naziemnego.

§ 10.

Wystawianie rachunków.

Rachunki powinien przedsiębiorca wystawiać na przepisowym formularzu i przedkładać je w podwójnem wykonaniu. Nie wolno nic w nich wymazywać ani wycierać. Pozycje błędnie zapisane wolno tylko przekreślić. Rachunki powinny zawierać własnoręczny podpis przedsiębiorcy, jego adres i datę wystawienia rachunku. Oprócz tego powinien być w nich podany czas, w którym odnośne prace zostały wykonane. Rachunki za dniówki i za prace dodatkowe należy wystawiać oddzielnie z dołączeniem osobnej pisemnej umowy, zawartej w danym wypadku z kierownictwem budowli. Rachunek ogólny (ostateczny) za całkowite świadczenia winien przedsiębiorca przedłożyć Miejskiemu Urzędowi Budownictwa Naziemnego w ciągu 4 tygodni po ukończeniu robót wzgl. dostaw i dołączyć do niego odnośne rysunki, rachunki szczegółowe i wszelkie inne potrzebne podkładki. Gdyby przedsiębiorca rachunku takiego w oznaczonym czasie nie przedłożył, to Miejski Urząd Budownictwa Naziemnego ma prawo do sporządzenia rachunku na koszt przedsiębiorcy.

§ 11.

Czasokres ważności złożonej oferty.

Złożona oferta obowiązuje przedsiębiorcę przez 4 tygodnie, liczonych od daty jej sporządzenia.

§ 12.

Koszta stemplowe.

Wszelkie koszta stemplowe i t. p. ponosi przedsiębiorca.

Warunek dodatkowy w myśl okólnika Nr. 13 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych 19. stycznia 1928 r. Nr. S. G. 4888/27:

O ile w czasie trwania budowy robotnicy zgłoszą pretensje z racji niewypłacania im przez przedsiębiorcę należącego zarobku Miejski Urząd Budownictwo Naziemnego zawezwie pisemnie przedsiębiorcę do uskutecznienia tej wypłaty w terminie 3-dniowym. Jeżeli pomimo wezwania przedsiębiorca wypłaty nie uskuteczni, Miejski Urząd Budownictwa Naziemnego opłaci robotników bezpośrednio na rachunek i w obecności przedsiębiorcy lub jego zastępcy. Wypłacona robotnikom kwota będzie potrącona z najbliższego rachunku lub też z braku tego ostatniego — z kaucji. Kaucja zmniejszona z wyżej podanych powodów lub też z jakichkolwiek innych przyczyn powinna być przez przedsiębiorcę lub dostawcę uzupełniona do umownej wysokości w przeciągu dni 8-miu po wezwaniu. W razie przeciwnym umowa może być rozwiązana z winy przedsiębiorcy (dostawcy) z zastosowaniem wszelkich następstw, wynikających z niedotrzymania umowy.

Przyjęto:

Magistrat: Poznań, dnia ..... 192..

Przedsiębiorca:

Problemat cen na towary przemysłu drzewnego.

(Ciąg dalszy)

My wychodzimy z tego zasadniczego założenia, że cena drewna na pniu jest i powinna być nie tylko dodatnią wielkością, lecz, że minimum jej określa się w najgorszym wypadku bezdeficytowością gospodarki leśnej, jako całości. Jeżeli wziąść klasyczną formułę, celem określenia ceny surowca drzewnego na pniu (X) to:

$$X = P \frac{1}{1 + 0{,}0\ p} = A$$

gdzie P oznacza cenę rynkową materjałów drzewnych,
„ A „ sumę wszystkich, branych w rachubę wydatków operacyjnych,
„ p ogólne wydatki oraz zyski przedsiębiorstwa,

to nie wystarczy rozwiązywać te równanie w zależności od dowolnie otrzymywanego i stosowanego znaczenia P, A i p, a trzeba oprócz tego zastanawiać się nad takiem minimalnem znaczeniem X, przy jakiem rozwiązanie tego równania będzie miało ekonomiczny, a nie wyłącznie algiebraiczny sens.

Jeżeli zrobić to jest poniekąd trudno, a czasem nawet niemożliwe, to nie wypływa jeszcze stąd, że każde pomyślne rozwiązanie powyższego równania powinno być rozwiązanie kosztem nie znanej wielkości X, dla której istnieją bardzo realne, i ekonomicznie dopuszczalnie, niższe granice. By prawidłowo rozwiązać to równanie, należy zawsze brać pod uwagę, że las jako taki, nabiera wartości tylko w tym wypadku, gdy pod względem ekonomicznym i technicznym posiada wszystkie warunki, zapewniające dochodowość przy jego eksploatowaniu, jak również, że przemysłowa eksploatacja każdego leśnego gospodarstwa uzależnioną jest od możliwości zabezpieczenia całego i ciągłego (bez przerwy) dostarczania surowca w potrzebnej ilości. Jeżeli powrócimy do wyżej podanych, niestety — nie zupełnie dających się porównać cyfr, to można następnie zrobić taki wniosek, że koszta fabrycznego przecierania surowca są widocznie u nas większe niż w Finlandji i w Szwecji. Koszta fabrycznego przecierania drewna wynosiły u nas w roku 1925/26 18,9% kosztów własnych mater. tartych, wobec — 12.6% w Finlandji i — 9% w Szwecji.

Jeżeli wziąść pod uwagę, że tak w Finlandji jak i w Szwecji jest inny układ kalkulacji jak u nas, po to wyłączeniu z niej zysków i procentów od kapitałów, waga właściwa kosztów przetarcia surowca pomimo tego prawdopodobnie będzie u nas większa niż w Finlandji i w Szwecji.

Jednakże różnica nie jest zbyt duża ani w stosunkowem, ani w absolutnem znaczeniu.

Koszta fabrycznej obróbki drewna odgrywają daleko mniej ważną rolę przy produkcji materjałów tartych niż koszta surowca, z tego więc względu, potanienie kosztów fabrycznego przecierania samo przez się nie może spowodować znacznego potanienia materjałów tartych. Prócz tego obniżenie kosztów fabrycznej obróbki drewna ma swoje określone granice, które zależne są od techniki samego procesu przecierania.

D. P. Osikin rozpoczyna rozdział VI, traktujący o kosztach własnych produkcji drzewnej, następującemi słowami: „indeks kosztów materjałów drzewnych w dalszym ciągu stoi na najwyższym poziomie w porównaniu z innemi gałęziami przemysłu". Jest to bezwarunkowy fakt, fakt ogólny, nie dotykający wyłącznie i specyficznie przemysłu drzewnego jednego tylko kraju. Zogadnienie to interesuje również ekonomistów i techników innych krajów.

Według danych, ogłoszonych w St. Zj. A. P. w „National Industrial Conference Board" o stanie amerykańskiego przemysłu*), widać, że w amerykańskim przemyśle w obecnych czasach przeciętnie 67 robotników wykonuje tą pracę, którą w roku 1899 wykonywało 100 robotników, przyczem w różnych gałęziach przemysłu postęp ten nie jest jednakowy.

Tak np. w przemyśle automobilowym, który w roku 1899 faktycznie jeszcze nie istniał, wydajność pracy 30 robotników w roku 1925 była równa wydajności pracy 100 robotnikow w roku 1914.

Jeżeli w szeregu innych gałęziach przemysłu przyjąć pracę 100 robotników z roku 1914, jako wielkość porównawczą, to w obecnych czasach jej ekwiwalentem będzie wydajność pracy następującej ilości robotników.

W gumowym przemyśle	40
„ żelaznym i stalowym	81
„ młynarskim	75
„ papierniczym i drukarskim	61
„ chemicznym	47
„ ceramicznym	63
„ metaloobróbczym	44
„ tytuniowym	34

Jednakowoż tendencja ta nie obejmuje wszystkich gałęzi przemysłu; figuruje dwie, w których ekwiwalentem wydajności pracy 100 robotników z roku 1899 jest teraz wydajność pracy więcej niż 100 robotników, a mianowicie: w przemyśle tartacznym — 101 rob. a w skórniczym — 103 robotników.

Zasadniczą przyczyną tego, na pierwszy rzut oka nic zrozumiałego, prawie paradoksalnego zjawiska, jest ta, że w tych gałęziach przemysłu niema standaryzowanego, jednakowego surowca, a więc każda poszczególna skóra jak również każdy kloc drewna, muszą być wykorzystane indywidualnie, celem otrzymania z nich maximum

*) Patrz czasop. „The Timberman" Nr. 6 kwiecień 1928 r. str. 38.

zawartych w nich co do ceny towarów; skutkiem tego, masowa produkcja w tym sensie, jak np. w przemyśle metalurgicznym, jest tutaj niemożliwą.

Druga, nie mniej ważna okoliczność polega na tem, że przy stosowanych dotychczas sposobach wyrębów lasu z roku na rok zwiększała się przestrzeń, dzieląca ośrodki surowcowe od zakładów przeróbczych, a jednocześnie, z powodu stopniowego wyczerpania dziewiczych, starych lasów — przeciętna średnica wyrabianego w lesach drewna, również zmniejsza się z roku na rok.

Zwiększenie przestrzeni wywózki drewna oraz wprowadzenie więcej nowoczesnych urządzeń transportowych, nie mogło pozostać bez wpływu na koszta surowca, czyli i na ilość zużytej roboczej siły, która w końcowym bilansie jest miernikiem wszystkich wydatków w produkcji.

Stopniowe zmniejszanie się średnicy przecieranego drewna, również jest czynnikiem, wpływającym na zwiększenie kosztów procesu przemysłowej obróbki drewna; im mniejszą jest średnica przecieranego drewna, tem mniejszą jest wydajność traków w ciągu dnia pracy i jest zupełnie zrozumiałem, że zużycie robotniczej siły na jednostkę produkcji przez to się zwiększa.

Ten fakt antyprogresowości przemysłu tartacznego niemógł nie zwrócić na siebie uwagi kraju o tak dużym przemyśle drzewnym, jakim są St. Zj. Amer. Półn. i zupełnie naturalnem jest, że właśnie tam powinni byli się starać znaleźć rozwiązanie tego, na pierwszy rzut oka, niezrozumiałego pozostawania w tyle przemysłu drzewnego w stosunku do innych gałęzi przemysłu.

Z zupełną pewnością można twierdzić, że niektóre zabiegi, mające na celu obniżenie kosztów własnych produkcji drzewnej; przy racjonalnem ich przeprowadzeniu mogłyby dać dodatni wynik, t.j. pożądane zmniejszenie rozchodów na poszczególne działy; jednakże dwa czynniki utrudniają ogólne obniżenie cen.

Czynnikami tymi są: po pierwsze, w miarę rozwoju przemysłu drzewnego, ośrodki surowcowe tak nowych jak i starych przedsiębiorstw coraz dalej i dalej oddalają się od nich, co wywołuje podrożenie wyróbki drewna w lesie oraz jego transportu, po drugie — przeciętna średnica wyrabionego drewna ma wybitną tendencję do zmniejszenia się, co swoją drogą wpływa również na podrożenie kosztów własnych produkcji tartacznej.

Ramy niniejszego artykułu nie dają możności przeprowadzić szczegółowej analizy poszczególnych działów kalkulacji i przestudjować ich dynamikę, z tego więc powodu ograniczamy się na tem miejscu do ogólnych wniosków.

Zagraniczny handel drzewny Polski w październiku r. b.

I.

W miesiącu sprawozdawczym łączny eksport drzewny w dalszym ciągu uległ obniżeniu. Ilościowa różnica w porównaniu z miesiącem poprzednim wynosi 14.755 ton; wartość pieniężna obniżyła się o 369 tys. zł.

Tylko w dziale kłód, kloców i dłużyc zauważa się większy wywóz, bowiem gdy we wrześniu stanowił on 54.661 t. (w. p. 6.120 tys. zł), to w październiku osięgnął 66.929 t. (w. p. 7.55 tys. zł). Pewne osłabienie ruchu budowlanego przy końcu sezonu tak w Niemczech jak i w Anglji, wiernie odbiło się na popycie na materjały budowlane polskiej produkcji. Zwiększenie wywozu surowca (kłody, kloce i dłużyce) w pewnej mierze zostało spowodowane kończącym się terminem

polsko-niemieckiego prowizorjum. Oscylacja cen na surowiec w okresie sprawozdawczym nie była znaczna.

Za czas styczeń – październik 1928 roku eksport surowca wynosił 2.471.651 t. (I—X 1927 r. — 3.282 741 t.); — materj. nawpółobrobionych — 1 440.058 t. (I—X 1927 r. — 1.949.855 t.); — wyrobow gotowych przemysłu drzewnego — 55.307 t. (I—X 1927 r. — 55.560 t.)

Rozpiętość między ilością wywiezionego surowca a materjałami nawpółobrobionemi wynosi (za 10 mies. r. b.) 1.031.593 t., natomiast za ten sam czas 1927 r. — 1.332.886 t. na stronę drewna okrągłego.

Podział na poszczególne sortymenty i kraje wywiezionego i przywiezionego w październiku drewna surowego (opałowe i użytkowe), półfabrykatów i wyrobów drzewnych ilustrują niżej podane tablice (netto; w kwintalach; wartość pien. towarów w tys. zł. Liczby, podane bezpośrednio za nazwami poszczeg. sortym. oznaczają odpow. im pozycje taryfy celnej wzgl. stanu z dn. 1. stycznia 1928 r. Dane są prowizor. G. U. S.).

Kraje pochodzenia wzgl. przeznaczenia	Przywóz		Wywóz	
	Drewno surowe			
	a) opałowe 58/1b			
	q	1000 zł	q	1000 zł
Ogółem:	10.726	26	138.540	556
Czechosłowacja	5.986	16	5 740	26
Niemcy	1.738	4	132.800	530
I—X 1928 r.	99.247	273	1.401.198	5.272
I—X 1927 r.	14.005	39	1.347.230	4.821
Karpina, faszyny, trociny i odpadki drzewne. 58/1a, 59/2.				
Ogółem:	108	0,3	47 748	217
Czechosłowacja	60	0,1	42.722	183
Niemcy	48	0,2	2.769	20
Węgry	—	—	2.257	14
I—X 1928 r.	4.292	19	470.029	2.361
I—X 1927 r	3.269	11	354.312	1.430
b) Użytkowe. Żerdzie. 58/1c.				
Ogółem:	292	1	5.078	39
Węgry	—	—	1.472	19
Niemcy	—	—	2.775	17
I—X 1928 r	684	3	37 534	241
I—X 1927 r.	442	2	66 634	306
Papierówka. 58/1c.				
Ogółem:	—	—	1.008 180	6.829
Czechosłowacja	—	—	52.616	359
Niemcy	—	—	942.285	6.378
Szwajcarja	—	—	161	1
I—X. 1928 r.	—	—	10.201.586	65.676
I—X. 1927 r.	3.018	16	10.421.520	55.215
Kopalniaki. 58/1c.				
Ogółem:	339	2	416.131	2.281
Anglja	—	—	21.404	106
Belgja	—	—	14.166	75
Czechosłowacja	—	—	71.664	411
Francja	—	—	2.622	13
Łotwa	—	—	39.547	199
Niemcy	339	2	261.093	1.448
I–IX 1928 r.	9 221	43	5.472.378	28 768
I—IX 1927 r.	2.427	9	9.325.354	41.114

Czechosłowacki eksport drzewny do Niemiec.

Oficjalnie ogłoszona statystyka wywozu drewna czechosłowackiego różnych sortymentów do Niemiec za czas pierwszych 6-ciu miesięcy roku bież., wykazuje, że łączny eksport wynosił 1.141.000 t; co naogół nie przedstawia rażącej różnicy w porównaniu z tym samym czasem 1927 r. kiedy wywóz określał się na 1.311.000 t.

Z powyższej ilości na drewno okrągłe tartaczne przypada 544.000 t., na materjały tarte — 204.000 t., na papierówkę zaś — 224.000 t.

W 1926 r. ogólny eksport czechosłowackiego drewna na rynek niemiecki przedstawiał pod względem ilości tylko pewną część wywozu w 1927 r., który tak dla nas jak dla Czechosłowacji był rokiem rekordowym. Osłabienie europejskiej konjunktury w roku bież., wywarło w pewnej mierze wpływ na redukcję czechosłowackiego eksportu. Jeżeli statystyczne dane tegorocznego wywozu drewna podzielimy na poszczególne kwartały, to stwierdzić można choć powolny, lecz systematyczny spadek eksportu do Niemiec. W pierwszym kwartale wywóz drewna tak surowego jak i półobrobionego wynosił 441.000 t. W tej ilości udział mat. tartych jest stosunkowo bardzo znikomy (78.000 t.) Zjawisko to możnaby było tłumaczyć li tylko sezonem wywozowym drewna okrągłego, gdyby dalsze pozycje odnośnej statystyki za okres wiosenny i letni (a więc zasadniczo czas ukończenie kampanji tartacznej i wywozu drewna nawpółobrobionego) nie wykazywały jeszcze daleko nieodpowiedni stosunek.

W drugim kwartale rynek niemiecki odebrał 369.000 t. w trzecim zaś — 331.000 t.

A teraz przyjrzyjmy się liczbom, ilustrującem odpływ materjałów uszlachetnionych oraz papierówki czeskiej produkcji do Niemiec za ten sam czas. I tak, w pierwszym kwartale wywieziono 78.000 t., w drugim — 75.000 t. w trzecim — 51.000 W dziale drewna papierniczego eksport kształtował się następująco (wg. kolejności kwartałów) 96 000 t., 69.000 t., 59.000; a zatem ilościowy wywóz mat. tartych oraz papierówki wykazuje w następujących po sobie okresach sprawozdawczych ustawiczny spadek, czego nie można stwierdzić w dziale drewna surowego. Eksport tego artykułu w trzecim kwartale uległ nawet pewnej zwyżce.

Według tego samego źródła rynek niemiecki sprowadził surowca w pierwszych trzech kwartałach 1928 r., następujące ilości: 198.000 t., 171.000 t., 175.000 t.

Pewne niemieckie gospodarcze organy prasowe, utrzymują że rynek drzewny (niemiecki) wykazał w czasie styczeń — wrzesień 1928 r. większą zdolność spożycia drewna, niż za ten sam czas 1927 r., skurczenie się zaś dowozu drewna z Czechosłowacji, tłumaczą usilającą się konkurencją ze strony sąsiednich państw eksportowych(?).

Niewątpliwie, konkurencja wpłynęła w pewnej mierze na ograniczenie wywozu, główna zaś przyczyna polega na fakcie silniejszego rozwoju wewnętrznej konsumcji drewna w związku z poważnem ożywieniem ruchu budowlanego w Czechosłowacji w roku bież.

Pomimo spadku eksportu do Niemiec, rynek ten jest jeszcze nadal największem źródłem odbiorczem czeskiego drewna, gdyż za okres sprawozdawczy wywieziono tam 55 proc. łącznego eksportu drzewnego Czechosłowacji.

WIADOMOŚCI ZWIĄZKOWE.

Płyty budowlane z trocin. Rada Naczelna otrzymała od Państw. Instytutu Eksportowego zawiadomienie, że pewna firma niemiecka rozpoczęła produkcją płyt budowlanych z trocin.

Ponieważ przemysł polski uzyskuje znaczną ilość trocin jako produktu ubocznego, przeto istnieje możliwość wyzyskania tego rodzaju produkcji. Państw. Instytut Eksportowy posiada w tej sprawie bliższe materjały, które za pośrednictwem Związku Przemysł. Drzewnych w Poznaniu, mogą być dostarczone firmom, pragnącem zapoznać się bliżej z kwestją produkowania tego rodz. płyt.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Leszyce D. L. P. Bydgoszcz

Submisja w dniu 3. grudnia 1928 r. zrąb z roku 1927/28.

Sosna	I kl.	27.65 m3	za m3	48.55	zł
„	II „	191.84 „	„	47.04	„
„	III „	331.99 „	„	45 36	„
„	IV „	63.90 „	„	43.90	„

Nadleśnictwo Państwowe Czeszewo D. L. P. Poznań.

Licytacja w dniu 13. grudnia 1928 r.

Dąb	III kl.	za m3	67.06	zł
„	IV „	„	61.27	„
„	V „	„	57.69	„
„	szczapy opałowe	za mp.	14.00	„
Sosna	„ użytkowe	„	21.00	„
„	„ opałowe	„	12.36	„

Nadleśnictwo Państwowe Stronno D. L. P. Bydgoszcz.

Licytacja w dniu 14. grudnia 1928 r.

Sosna	szczapy opałowe	za mp.	14.00	zł
„	wałki „	„	12.69	„

Nadleśnictwo Państwowe Wanda D. L. P. Poznań

Licytacja w dniu 15. grudnia 1928 r.

Dąb	szczapy opałowe	za mp.	16.50	zł
Brzoza	„ „	„	16.00	„
„	wałki „	„	15.75	„
Olcha	szczapy „	„	16 25	„
„	wałki „	„	15.88	„
Sosna	szczapy „	„	16 35	„
„	wałki „	„	14 18	„

BIELSKO-BIAŁA, 10. 12. Drzewo ciesielskie m. sześc. zł. 140, deski 1 m. sześc. 115, cegła zwyczajna 1000 szt. 90, cegła ogniotrwała 1 szt. 0.70, wapno palone 100 kg. 4, cement 100 kg. 9.75, gips sztukatorski 100 kg. 8, papa 10 m. kwadr. 11, smoła dachowa 1 kg. 0.50 dachówka 1000 szt. 220, szkło składowe 2 mm. grub. 1 m. kwadr. 7, klej stolarski 1 kg. 3, pokost 1 kg. 3·20.

BYDGOSZCZ, 12. 12. Ceny hurtowe loco Bydgoszcz za 1 m. kw. Parkiety eksportowe 6,9 sh. Parkiety krajowe I kl. zł. 13.50 — 14.50, parkiety krajowe I kl. wraz z położeniem (t. j. robocizną) zł. 18, parkiety krajowe II kl. wraz z położeniem zł. 17. Popyt na eksport duży, na rynku wewnętrznym mniejszy w związku z kończącym się sezonem budowlanym.

LUBLIN, 14.12. Na rynku drzewnym sytuacja nieco poprawiła się, notowano za 1 m³ loco st. załad.: deski sosnowe stolarskie I gat. zł 120 — 165, — II gat. 105 — 130, deski sosnowe ciesielskie obrzynane 85 — 110, — kan. rżnięta 110, — ciosana 85 — 95. Zapotrzebowanie normalne, podaż dostateczna, tendencja utrzymana.

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.

dnia 17. 12. 1928 r., na żyto: 32.50—33.00 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Niniejszem podajemy do wiadomości zainteresowanych, że z powodu św. Boż. Nar. ogłoszenia do numeru poniedziałkowego, t. j. mającego wyjść 24-go XII. r. b. przyjmujemy tylko do godziny 8-mej rano tegoż dnia.
Administracja.

Węgry. W listopadzie miejscowe zakłady górniczo-hutnicze zaczęły pokrywać zapotrzebowanie na kopalniaki. Wskutek zwyżki cen drewna okrągłego, musieli dostawcy żądać wyższe ceny za kopalniaki. Za sortymenty iglaste,

słowackiej produkcji producenci żądali 180 — 190 k. cz.; za kopalniaki dębowe 230 — 250 k. cz. za m. sześć., loco granica węgierska.

Słowacja. Wskutek katastrofalnego braku wagonów pod dłużyce, eksporterzy są zmuszeni nieraz tygodniami czekać na potrzebne wagony. Brak ten silniej daje się odczuć właśnie w tym czasie, kiedy obroty z Niemcami uległy poprawie. Dzięki tej bolączce nie można należycie wykorzystać poprawy konjunktury i z tego względu eksporterzy ponoszą znaczne szkody.

Pokwitowanie.

200 złotych przesłane przez koło „Sieraków" Zw. Zaw. Leśników, jako czysty zysk z urządzonego konkursowego strzelania przyjęto z podziękowaniem i złożono w Banku Kwilecki-Potocki i Ska, na Fundusz wdów i sierót po zabitych przez kłusowników leśnikach, członkach Oddziału Poznańskiego Zw. Zaw. Leśników

Prezes
Przybylski

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. W R. D. Nr.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
20. XII. 28.	9^{00}	P. N. Rudzkie											L	
		(lokal Nad. Brzeskiego)	d. - białow.	sosna			2317,15				138	1534	iS	
	9^{30}	P. N. Oborniki												na drewno użytkowe i opał
		(sala p. Narożyńskiego	d. - pozn.								138	1524	L	sosn. i brzoz. drewno z rozb. budynk. oraz na wydzierżawienie parceli o pow. 2,72 ha
		N. Słonimskie											L	
		(kancelarja)	d. - białow.	świerk					2153,-		135	1488	iS	
	12^{00}	P. N. Wielowieś												
		(kancelarja	d. - pozn.	sosna		918	812,22							
				świerk	III-IV	6	1,84				139	1561	S	
	12^{00}	D. L. P. Radom												
		(kancel. N. Wioszczowa	d. - radom.	sosna			2137,72							
				świerk			68,69				139	1540	S	
21. XII. 28.	11^{00}	P. N. Wanda												
		(kancelarja	d. - pozn.	sosna	I-IV	2046	1006,60							
				dąb	I-III	4	3,95							
				olcha	II-III	3	1,69							
				brzoza	III	1	0,37				139	1555	S	w tem † dębu 3 szt. 3,50 m
	11^{00}	P. N. Góra												
		(kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	1047	1045,46							
				dąb	I-IV	76	47,21				139	1553	S	
	11^{00}	P. N. Mosina												
		(kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV	1425	1544,94				139	1537	S	w tem † ca 160,21 m3
	14^{00}	P. N. Chociński Młyn												
		(kancelarja)	d. - bydgoska								136	1495	S	na 549 używanych drewn. skrzyń
22. XII. 28.	12^{00}	P. N. Leśno												
		(kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	4828	2468,79							
				dąb	III-IV	256	97,29							
				świerk	II	4	4,41				139	1551	S	
28. XII. 28.	10^{30}	Ignacy Kalla												
		Lutowo	w. - pom.	sosna	I-III		100,—				141	1581	L	
	11^{00}	P. N. Rychtal												
		(kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV		3789,50							w tem † sosn. 62,50 m³
				dąb	I-V		518,57		45,—					dębu 4,27 m3, świer.
				świerk	I-IV		722,—				141	1584	S	1,— m3
	12^{00}	P. N. Bartel Wielki												
		(kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	4392	4187,94	26,49	85,—					
				świerk	III-IV	29	7,67				139	1552	S	w tem † 208,73 m3
	12^{00}	P. N. Hajnowskie												
		(kancelarja)	d. - białow.	sosna			293,03	353,—		485,70				
				dąb						43,80				
				lipa						3621,5			L	
				świerk			5,64			76,60	140	1576	iS	
29. XII. 28.	11^{00}	P. N. Leszno												
		(kancelarja)	d. - pozn.	sosna	I-IV		2087,21							
				dąb	IV-V		6,75				141	1585	S	w tem † sosn. 37,65 m³
31. XII. 28.	12^{00}	P. N. Szerezewskie											L	
		(kancelarja)	d. - białow.	sosna			1699,67				140	1575	iS	
	12^{00}	D. L. P. Radom												
		(kancelarja)	d. - radom	sosna		1747	1446,05				139	1548	S	
2. I. 29.	11^{15}	P. N. Międzychód												
		(kancelarja)	d. - pozn.					466,69			141	1583	L	w tem 50% nadpsute
3. I. 29.	12^{00}	D. L. P. Radom												
		(kancelarja)	d. - radom	dąb			728,77							
				inne gatun. liśc.			33,64				139	1549	S	
4. I. 29.	14^{00}	N. Baszków (lokal p.												
		(Jasińskiego w Kobylinie)	w. - pozn.	sosna	I-IV	2944	1623,38				141	1585	L	

Notowania dewiz z dnia 18. grudnia 1928 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa . .	8	—	100 zł	—	57.91	47.20	43.26	11.25	—	378.425	58.20	79.71
Poznań . . .	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk . . .	6	173,52	100 Gd. gld.	—	—	81.30	—	—	—	—	—	—
Berlin	7	212,34	100 R. M.	—	122.974	—	20.357	23.83	609.50	—	123.65	168.90
Belgja	4	123,94	100 belg.	—	—	58.30	34.887	13 91	355.75	—	72.18	98.57
Bukareszt . .	6	172,—	100 l.	—	—	2.519	809	0.60	15.30	—	3.12	4.25
Budapeszt . .	7	155,90	100 pengo	—	—	73.05	27.835	—	—	—	90 48	123.64
Holandja . . .	4½	358,31	100 gld. hol.	353.23	—	168.39	12.07.75	40.19	1026.75	—	208.40	284.64
Kopenhaga . .	5	238,88	100 k. d.	—	—	111.87	18.172	26 69	—	—	138.55	189.15
Londyn . . .	4½	43,38	1 funt szterl.	43.27	25 00	20.336	—	4.85,—	124 06	—	25.17	34 33
Nowy York . .	5	8,9141	1 dolar	8.90	—	4.19.10	4.85.31	—	25.56	—	5.1.8.—	708.50
Paryż	3½	172,—	100 fr. franc.	34.87	—	16.379	124.06	3.91	—	—	20.28	27 70
Praga	5	180,62	100 k. cz.	26.42	—	12.422	163.68	2.96	—	—	15.38	20.99
Rzym	5½	172,—	100 l.	46.71	—	21.95	92.66	5.23	133.85	—	27.16	37.10
Szwajcarja . .	3½	172,—	100 fr.szwajc.	171.90	—	80.79	25.171	19 28	493.—	—	—	136.65
Sztokholm . .	4½	238,88	100 k. szw.	—	—	112.23	18.117	26 79	635.—	—	138.87	189.65
Wiedeń . . .	6½	125,43	100 szyling.	—	—	59.035	34.45	14.07	—	—	73 05	—

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Budowlanego inż. Marjan Andrzejewski, za dział Rynku Drzewnego, ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz.